

Zasadnicze idee socjologii interpretatywnej zintegrowane są z koncepcją konstrukcjonizmu społecznego. Socjologia interpretatywna rozwija kategorie analityczne „podmiotowości” oraz „refleksyjności”, a w perspektywie metodologicznej traktuje badacza jako uczestnika procesu konstrukcji świata społecznego lub bardziej światów społecznych, zakorzenionego w tym samym repozytorium znaczeń i symboli z których czerpią badani, który w mechanizmach konstrukcji rzeczywistości społecznej posługuje się modelami gnoseologicznymi umożliwiającymi „zrozumienie” intencji zawartych w społecznych działaniach. Egzemplifikacją powyższej kategorii teorii społecznych w analizie dotyczącej komunikacji społecznej jest koncepcja stereotypizacji Waltera Lippmanna, która stanowi pierwowzór idei konstrukcjonizmu społecznego. Stereotypy w ujęciu Lippmanna nie są pozbawione waloryzacji, a wręcz przeciwnie stanowią pozytywny element kreowania tożsamości i rzeczywistości. Wprowadzając do dyskursu publicznego pojęcie „stereotypów” Lippmann stał się prekursorem krytycznego wobec systemu demokratycznego nurtu badań interpretacyjnych. W stereotypizacji Lippmann upatrywał procesu prowadzącego do uporządkowania i taksonomizacji rzeczywistości społecznej, postrzegania tejże rzeczywistości w sposób schematyczny i intencjonalnie uproszczony, punktu referencyjnego do zrozumienia i ulogicznienia świata oraz sposobu uzewnętrzniania wartości i postaw określonych jednostek lub grup społecznych. Tak przedstawione stereotypy nie pełnią jedynie funkcji społecznego integratora i/lub filtru obrazowania rzeczywistości społecznej, ale dla Lippmanna są płaszczyzną badania genezy stereotypów. Stereotypy jako procesy „organizacji świata” zawierają klisze kategoryzujące dane o świecie w postaci wzorów i typizacji. Postrzeganie rzeczywistości społecznej przez pryzmat stereotypów, w sposób schematyczny i uproszczony umożliwia optymalizację procesów podejmowania decyzji w złożonej strukturze społecznej. Klarowna i schematyczna reprezentacja wielozmiennowego świata ułatwia funkcjonowanie w tymże świecie jednostek i grup społecznych ekonomizujących wszystkie swoje działania. Pojmowanie stereotypów jako referencji świata społecznego zakłada istnienie źródła konstrukcji podstawowych odniesień normatywnych i światopoglądowych. Stereotypy stanowią projekcję lub reprezentację rzeczywistości, są probierzem stosunków społecznych czyniącym świat pozornie logicznym obszarem decyzji i działań. Stereotypy jako sposób eksternalizacji wartości grupowych pełnią funkcję kryterium rozpoznawania grupy, separowania jej względem innych grup, integrowania jednostek w grupie przez nadanie tożsamości wynikającej z przynależności grupowej i są źródłem konsensusu interesów grupowych lub bardziej - wyrażają ów konsensus. Stereotypy nadają ostre definicje brzegowe dla kategorii świata społecznego.

